

[Ministeren for offentlige arbejder]

osv. Jeg vil ikke i dag tage stilling til en bestemt prioritering. Der er efter min opfattelse en lang række hensyn, der skal tilgodeses i den forbindelse.

Må jeg ikke til hr. Bolvig gøre opmærksom på, at der er vedtaget en lov her i folketinget i 1977. Jeg har tidligere svaret, at den lov står fast efter regeringens opfattelse. Det primære ved denne lov er at give befolkningen i det pågældende område en større sikkerhed. Derefter kommer en række sekundære interesser, som man skal tilgodeses i videst muligt omfang.

Bolvig (RV):

Ministeren har ganske ret i, at folketinget for godt et år siden besluttede sig for det fremskudte dige, derom er der ingen tvivl. Om vi så har givet hele det spørgsmål en tilstrækkelig behandling, er noget andet, for folketinget brugte alt i alt én uge til at gennemføre alle tre behandlinger. Jeg skal såmænd gerne tage et medansvar for, at vi ikke var tilstrækkeligt kyndige til at få alle aspekter afdækket. Nu nævnte ministeren loven, men der er også noget, der hedder betænkningen, og i betænkningen står der, at de naturinteresserede organisationers ekspertise skal tages med på råd, og at vildtbiologisk station skal have nøje kontakt med landbrugsministeriet. Vildtbiologisk station havde i hvert tilfælde den 1. i denne måned haft ét eneste møde med landbrugsministeriet, og ingen ornitologiske organisationer eller ornitologisk ekspertise har – i hvert tilfælde indtil for ganske nylig – været inddraget i arbejdet. Det er derfor, jeg er så bange for, at betænkningens ordlyd ikke bliver fulgt, nemlig at de naturmæssige interesser skal tilgodeses, når vi nu tager et af landets mest værdifulde områder.

Dohrmann (FP):

Jeg er enig med ministeren i, at en dobbelt digesikring naturligvis giver bedre sikkerhed end en forstærkning af den eksisterende, men ministeren har også oplyst, at der er kommet en henvendelse fra de tyske myndigheder, om man ikke kunne forhandle det spørgsmål, så man eventuelt fik en mere østlig linjeføring af det nye dige. Ministeren – det var vistnok i forgængerens tid – har afslået den tyske henvendelse, og jeg har for-

stået det således, at ministerens afslag først og fremmest er begrundet med, at man kan indvinde noget godt landbrugsland ved at lave en vestlig og en meget yderliggående digesikring. Derfor vil jeg faktisk gerne spørge ministeren: hvad er prisen for de ekstra hektarer, man indvinder? Når tyskerne kommer med en sådan henvendelse, er der ingen tvivl om, at det er for at spare nogle D-mark. Vi kunne også have sparet nogle kroner og samtidig opnå den samme sikkerhed. Derfor er det af temmelig stor betydning, synes jeg, at få at vide: hvad koster de hektarer, som indvindes ved den yderliggående digelinje?

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Det er rigtigt, at loven om bygning af et fremskudt dige ved Tønder Marsk var en af de love, som fik en meget hurtig gang igennem folketinget, men det var efter min bedste opfattelse – og jeg fulgte sagen på nærmeste hold – ikke udtryk for, at loven fik en overfladisk behandling. Der var gået en lovgivning forud om forstækning af Ribediget, der havde været et omfattende udredningsarbejde forud i de forudliggende år, som lå til grund for denne lovgivning, så man havde et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag. Der havde også været en situation, hvor vi var meget nær en katastrofe af meget omfattende dimensioner. Det var det, der lå forud. Derfor mener jeg ikke man kan sige, at loven, som er vedtaget, ikke har fået en tilstrækkelig behandling her i folketinget.

Jeg er enig med hr. Bolvig i, at man også skal tilgodeses naturinteresser, det er klart fastlagt i betænkningen. Som jeg har sagt tidligere her i folketingets spørgetid, har jeg ingen grund til at tro, at de vildtbiologiske, ornitologiske og naturmæssige interesser ikke bliver tilgodeset på en rimelig og tilstrækkelig måde i forbindelse med det byggeri, som nu forhåbentlig hurtigt kan komme i gang.

Det nye land, man nu indvinder mellem det nuværende dige og det nye dige, andrager omkring 1.100 ha. Det følger af den digelinje, der er fastlagt. Men må jeg ikke sige til hr. Dohrmann, at jeg tror ikke, det er så enkel en sag at sige: hvad koster hver hektar nyt land? Det spørgsmål må vurderes i en meget større sammenhæng, det må vurderes i sammenhæng med den højere grad af sikker-